

SZÖVEG ÉS KÉP –
PÁCZAI TAMÁS

SOROZAT –
SIKK

168

Ez a szám alkotja azt a logót, ami a USE unused által tervezett olimpiai formaruhák mindegyikén megtalálható aranyozva, babékoszorúra emlékeztető karikában. A tervezővel, Tóth Andrással felvett interjú utáni fotózáson döbbsentem rá: fogalmam sincs, miért és mi az a 168.

„Ennyi aranyérmet nyertünk eddig az újkori olimpiai játékokon, ezzel Magyarország a legeredményesebb olyan nemzet, amely még nem rendezett olimpiát” – válaszolja meg gyorsan András, miért is ezt a számot választották névként olimpiai kollekciójukhoz.

Hatalmas szám, kötelez sportolót, szurkolót és a divattervezőt is. Nem véletlen, hogy a USE unused olimpiai formaruháit a hazai szakma olyan nevekkel emlegeti együtt, mint Giorgio Armani, Ralph Lauren vagy Stella McCartney.

A USE csapata az egyik legjobban fejlődő magyar divatvállalkozás, kollekcióikat több mint 50 üzletben árulják világszerte, így meghívást kaptak a Magyar Olimpiai Bizottság által szervezett formaruha-tervező pályázatra.

„Tavaly nyáron hirdették meg, szeptember végéig kellett leadni a pályázatot. A következő lépcsőfokban a három döntős pályázónak meg kellett varrnia a mintakollekciót – ehhez a MOB pályázónként 1 millió forint támogatást biztosított –, és ezek alapján a zsűri december 9-én úgy döntött, hogy mi nyertük meg. Alapelvárás volt, hogy a nemzeti identitásnak tükröződnie kell a ruhákon, de szerencsére nem akarták, hogy matyóhímzett, nemzeti szalagba tekert lányok sétáljanak majd Rióban, hanem abszolút ránk bízták a megoldást” – mesél Tóth András a tervezés első lépéseiről. Szerinte ruházati szempontból alapvető probléma a nemzeti színek összeállítása, hiszen nagyon ritkán öltözik valaki magától piros-fehér-zöld trikolorba.

„A tervezés kezdeti szakaszában olyan márkákat néztünk meg, amelyek kifejezetten a sport világából inspirálódnak. Próbáltuk a USE unused brand DNS-ét nem ráerőltetni erre a projektre, mert mi teljesen más vonalon mozgunk a saját kollekcióink tervezésekor. Aztán végignéztük a magyar csapatok formaruháit, ezek szerintünk az 1950-es évekig nagyon jól néztek ki. A klasszikus formaruhák tetszettek a legjobban, nem véletlen, hogy a riói kollekcióink alapja a nagyon klasszikusnak

mondható bézs-sötétkék színek kombinációja. Ezt az alapot bővítettük ki finoman a nemzeti színekkel.

Inspirálódtunk a kortárs sportruházatból is, valamint megnéztük más országok formaruháit is, főleg azokat, akik rendszeresen „jól néznek ki” az olimpiákon. Ilyenek például a Giorgio Armani tervezte olasz formaruhák, itt ráadásul az olasz zászló színei is hasonlóak, így sokat tanultunk abból, ahogy Armani megoldotta a feladatot olimpiáról olimpiára.”

Andrásék egy hónap alatt állították össze a pályázatot, de az igazi kemény munka az eredményhirdetés után következett. „A legnagyobb probléma, hogy az egykor a világ élvonalába tartozó magyar textilipart a rendszerváltás környékén teljesen kinyírták, így szinte mindent külföldről kell beszereznünk. Ezért rendeljük a gombokat Spanyolországból, a cipők pedig Lengyel és brazil gyárakban készülnek. A női ruháknál használt pliszírozott anyagot mi találtuk ki, és egy olasz céggel kísérleteztünk hónapokig a megoldáson, így ez teljesen egyedinek mondható. A gyártás (a cipők kivételével) viszont itthon történik, mert az továbbra is olyan magas színvonalú itthon, hogy az olyan nagy márkák, mint az Yves Saint Laurent vagy a Balenciaga is rendszeresen magyar varrodákkal dolgoznak.”

Minden ruha – összesen több mint 300 szetről van szó – méretre készül, még július közepén is fognak érkezni folyamatosan a sportolók a USE műhelyébe méretvételre. A női kollekció 8, a férfi 10 darabból áll. Azért kevesebb a női, mert ott a ruha kiad egy outfitet, míg a férfiaknál minimum két ruhadarab kell ehhez. A sportolók a versenyruházatukat az Adidas-tól kapják, a bevonulóruházatukat, a villageweart (amit a faluban viselnek) és a pressweart (sajtótájékoztatókra veszik fel) a USE biztosítja.

„Ezzel kész, tele is van a bőrönd” – mondja András zárószóként, és rámutat a fogason lógó kötött olimpiai zakóra, ami annyira tetszik neki, hogy „lenyúlta” a mintadarabot, és rendszeresen hordja. ♦

